

မယ်မင်းဘွဲ့

ပင်လယ်အအေး ပတ်အောင်

ချစ်သူကလေးစိမ်းတိုက်လေသည်

၂၈၆

ပင်လယ်အအေးပတ်အောင် ချစ်သူက လေစိမ်းတိုက်လေ
သည်

သို့

ချစ်သူ

ကိုယ် သတိရ လွမ်းဆွတ်စွာနဲ့ စာရေးလိုက်ပါတယ်။ အချစ်က တကယ်
နေနိုင်တယ်ကွာ။ ကိုယ့်ကို ဖုန်းလေးတစ်ချက်တောင် ဆက်ဖော်မရ
ဘူး။ ကိုယ့်ကို မေ့သွားပြီလားဟင်။ ဒါမှ မဟုတ် နောက်တစ်ယောက်
များ အသစ်တွေ့နေလို့ လား။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပါ။ ကိုယ်ကတော့ နေ့
တိုင်း လွမ်းနေတယ်။ အချိန်ရတယ်ဆို ကိုယ့်ဆီ ဖုန်းလေး ဘာလေး
ဆက်ပါဦး။

ချစ်တဲ့

ချမ်း။

စိမ့်ပန်းသည် စာကို ဖတ်ပြီးသွားသည့် နောက်တွင် တော့ နားမ

လည်စွာဖြင့် ခေါင်းကို အသာယမ်းမိ သည် ။ စာတိုက်ကတစ်ဆင့် ပို့လိုက်တဲ့ စာဟာ စိမ့်ပန်းနာမည်နဲ့ လာတာ ဖြစ်ပေမယ့် ဒီစာဟာ စိမ့်ပန်းနဲ့ သက် ဆိုင်မှုမရှိပါ။ စာရေးတဲ့ ‘ချမ်း’ဆိုတာကိုလည်း စိမ့်ပန်းမသိချေ။ ပြီးတော့ စိမ့်ပန်းမှာ လည်း ချစ်သူဆိုတာ မရှိ ပါချေ။

အခုစာက ချစ်သူကိုလွမ်းလို့ သတိရကြောင်း ရေးလိုက်တဲ့ စာ ဖြစ်တာကြောင့် အတော်အံ့ဩရသလို စာပါအကြောင်းအရာနှင့် စာရေးတဲ့သူကို စိမ့်ပန်း တကယ်ကိုပဲ လုံးဝမသိချေ။ ဘယ်သူများ ပါလိမ့်။ စိမ့်ပန်းနာမည်ရယ် လိပ်စာရယ်ကပါ တိတိကျကျရေးထားတာမို့ စာမှားရောက်လာတာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ စိမ့်ပန်းသည် ပဟေဠိအတွက် စဉ်းစားခန်း ဖွင့်နေရပေသည် ။

"စာထဲကအတိုင်း ဆိုရင်တော့ ကောင်လေးက နင့်ကို တော်တော် ချစ်ရှာတဲ့ ပုံပဲ။ ဟဲ့ မိန်းမ၊ အမှန်အတိုင်း ဖြေနေော်၊ ဒါ နင် ရန်ကုန်မှာ ထားခဲ့တဲ့ ရည်းစားလား"

"ဟယ် ပေါက်တတ်ကရ။ မရှိပါဘူးဟယ်။ ငါ ရန်ကုန်ဆင်းတိုင်း နင်တို့ နှစ်ယောက် အမြဲတမ်းပါနေ တဲ့ ဟာ။ ဘယ်လိုရည်းစားထားမလဲ။ ပြီးတော့ ငါ အဲဒီလူကိုလည်း တကယ်မသိရပါ ဘူးဟာ"

"ဒါ ဆိုရင်တော့ တော်တော်ထူးဆန်းသွားပြီ။ နင်က အဲဒီလူကို လုံးဝ မသိဘူး။ အဲဒီလူကကျတော့ နင့်ကို ချစ်သူတွေ ဘာတွေ ကောက်ခေါ်ပြီး စာတောင်လှမ်းရေးတယ်ဆိုတော့ ဘာကြီးလဲ။ တမင်တကာ ဦးနှောက် စားအောင်ပဲ နောက်တာများ လား"

ဝီယစကားက အများကြီး ဖြစ်နိုင်ချေရှိတာမို့ လောလောဆယ်မှာ အဲဒီအတိုင်းပဲ လက်သင့်ခံရတော့ မှာ ဖြစ်သည် ။

"အင်း ဟုတ်မယ် ထင်တာပဲ။ ဒါ တစ်ယောက်ယောက် လက်ကလိ

ပြီး ပို့လိုက်တာဖြစ်မယ်။ ထား လိုက်ပါဟာ အဲဒီအကြောင်းတွေ ခေါင်း
ထဲထည့်မနေနဲ့ တော့ "

***

သို့

ချစ်သူ

မနေ့က မင်းရဲ့ ဓာတ်ပုံလေးကို ကိုယ်ထုတ်ကြည့်ပြီး မင်းကို အရမ်း
လွမ်းနေခဲ့တာ။ ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ စွန့်လွှတ်လို့ မရမယ့် စိတ်တ
စ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါက စိမ့်ပန်းကို ချစ်တဲ့ စိတ်ပဲ။ တကယ်ပါကွာ အခုလို
ကိုယ်တို့ ဝေးနေလည်း ကိုယ်ကတော့ ချစ်ဆဲပဲ။ စိမ့်ပန်းလည်း ကိုယ့်ကို
လွမ်းနေလိမ့်မယ်လို့ ကိုယ်မျှော်လင့် ပါတယ်။ အချိန်ရတယ်ဆို ကိုယ့်ဆီ
ဖုန်းလေး ဘာလေး ဆက်ပါဦး။

ချစ်တဲ့

ချမ်း။

စာကို အစအဆုံး ဖန်ပြီးသွားသောအခါ စိမ့်ပန်းတို့ တတွေသည် ခေါ
င်းကို တွင် တွင် ယမ်းကာ ဒီပဟေဠိ အတွက် ရေလည် စားနေရပါသည်

"မဟုတ်ဘူး လုံးဝမဟုတ်တော့ဘူး။ သူက ဘယ်သူလဲ။ ငါ့ကို ပိုင်စိုး ပိုင်နင်း ချစ်သူလို သဘောထားပြီး ဘာကိစ္စ ဒီစာတွေ ပို့နေရတာလဲ။

ကျစ် လုံးဝအဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး"

"နင် အဲဒီလူနဲ့ တကယ်ပဲ မပတ်သက်ပါဘူးနော်"

"ဒုက္ခပါပဲဟယ်။ မပတ်သက်ပါဘူးဆို ငါ အဲဒီလူကိုလည်း မသိဘူး။ တောက် စိတ်အနှောင့်အယှက် တော်တော်ပေးတဲ့ သူပဲ။ ငါ့ဓာတ်ပုံကို သူက ဘယ်ကဘယ်လို ရရတာလဲ။ ကျစ် ဘာလဲ ဟာ"

စိမ့်ပန်းက ဒီစာကြောင့် အနှောင့်အယှက်က တော်တော်ကို ဝင်တာပဲ ဖြစ်သည် ။ ဒီစာဟာ အခုဆို ဒုတိယမြောက် စာပဲဖြစ်သည် ။ ဘာမှန်း ညာမှန်း မသိဘဲ ရောက်ရောက်လာတဲ့ ဒီစာဟာ စိမ့်ပန်း သူငယ်ချင်း တွေရဲ့ သို့လော သို့လော ထင်ကြေးကို ခံရလေသည် ။ တောက် အရမ်း ဒေါသဖြစ်ဖို့ ကောင်းတာပဲ။

"စာက ရန်ကုန်ကနေ ပို့လိုက်တာဆိုတော့ အဲဒီလူက ရန်ကုန်မှာ နေတာပဲဟာ။ ခက်တာက သူ့လိပ်စာ လည်း အတိအကျ မရေးထားဘူး။ အဲဒီ ချမ်းဆိုတဲ့ ကောင်က ဘာသဘောနဲ့ ဒီစာပို့ရတာလဲ။ အင်း ရိုးရိုးလေး တွေးကြည့်ရင်တော့ သူ့ချစ်သူကို အရမ်းလွမ်းကြောင်း ရေးထားတဲ့ စာမျိုးပဲဆိုတော့ ဒါ စိမ့်ပန်းရည်းစားမို့လို့ ပေါ့"

ရွှေဆင်းကပါ ဝင်ပြီး မှတ်ချက်ပေးလေလျှင် စိမ့်ပန်းမှာ ထိုင်တောင် ငိုချင်စိတ် ပေါက်သွားရသည် ။ ဒုက္ခပါပဲ မဟုတ်ရပါဘူး။ ရှင်းလို့ လည်း မရတော့ပါဘူးဟယ်။

"ဟဲ့ နင်တို့ ထင်ရာမပြောစမ်းပါနဲ့ ဟယ်။ ငါ အဲဒီလူကို တကယ်မသိတာပါဟာ။ သူနဲ့ ဘာမျိုးမှ လည်း မပတ်သက်ဘူး။ ဟား ဘယ်ကောင်

လက်ကမြင်းပြီး စာတွေ လာလာပို့နေလဲ မသိဘူး"

"ထူးတာကတော့ ထူးဆန်းတယ်ဟဲ့။ ဒီစာတွေဟာ အကြောင်းမဲ့ သက်သက်တော့ စိမ့်ပန်းဆီ ရောက် လာ တာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီ ချမ်းက နင့်ကို ကြိတ်ကြိုက်နေတာလား မသိဘူးနော်"

ဘာတွေမှန်းမသိတဲ့ အတွေးတွေ လျှောက်တွေးရင်းဖြင့် စိမ့်ပန်းတို့၌ မှာ လည်း အရူးဖြစ်ရသည် ။ ဘယ် ကလာမှန်းမသိ၊ ဘယ်သူရေးမှန်း မသိတဲ့ စာဟာ စိမ့်ပန်းအတွက်တော့ ကြီးစွာသော အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပါ သည် ။

***

သို့

ချစ်သူ

ကိုယ့်ကိုမေ့နေပြီလား။ ကိုယ်ကတော့ မင်းကို အမြဲတမ်းလွမ်းနေတယ်။ ဒီနေ့ ကိုယ် YKKO ရောက် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီရောက်တော့ စိမ့်ပန်းကို အရမ်းသတိရသွားတာပဲ။ စိမ့်ပန်းက ရန်ကုန်လာတိုင်း YKKOမှာ ပင်လယ်စာ ကြေးအိုး အမြဲစားတတ်တယ်လေ။ ပင်လယ်စာ ဘယ်လောက်ပဲ ဟို မှာ စားရစားရ စိမ့်ပန်းက ရန်ကုန်ရောက်လည်း ပင်လယ်စာကြေး အိုးပဲစားတဲ့ ကောင်မလေး ဘယ်တော့ ရန်ကုန်လာမှာ လဲဟင်။ ကိုယ်

မျှော်နေတယ်ဆိုတာ သတိရပေးပါ ချစ်ရယ်။ အချိန်ရရင် ကိုယ့်ဆီ ဖုန်း
ဆက်ပါဦး။

ချစ်တဲ့

ချမ်း။

"မဟုတ်တော့ဘူး စိမ့်ပန်း နင် ဘယ်လိုငြင်းငြင်း ဒါ နင့်ရည်းစားဆို
တာ ထင်ရှားနေပြီ။ ရန်ကုန်မှာ နင် ဘာကြေးအိုးစားတယ်ဆိုတာကအစ
သူ သိတယ်ဆိုကတည်းက ဒါ နင့်ဘဲဆိုတာ Sure ပဲ"

"ဟုတ်တယ် စိမ့်ပန်း။ အခုမှ တော့ ရှက်မနေပါနဲ့ တော့ဟာ။
သူ့ခမျာ နင့်ကို တော်တော်လွမ်းနေရှာ တယ်ထင်တယ်။ သနားပါတယ်
ဟယ်။ ဖုန်းလေး ဘာလေးဆက်ပါဦး"

စိမ့်ပန်းသည် ဟိုမိန်းမနှစ်ယောက်ရဲ့ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
စွပ်စွဲချက်တွေကို ဖြေရှင်းဖို့ အတွက် လေပူ တစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်ကာ
မျက်လုံးတွေကို အသာမှေးကျဉ်း လိုက်တော့သည် ။ တောက် ဒီလူဟာ
တရားလွန် နေပြီ။ တစ်ပတ်ကိုတစ်စောင်လာတဲ့ ဒီစာဟာ အခုဆို တတိ
ယမြောက်စာဖြစ်သည် ။ အခုဆို စိမ့်ပန်းရဲ့ personal တွေပါ ပါ လာပြီ
ဆိုတော့ သိပ်အစွန်းရောက်သွားပြီ ဖြစ်၏။

"ငါ သူနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ဘူးလို့ ပြောထားပြီးပြီ။ အဲဒီလူကို ငါ တ
ကယ်မသိရပါဘူးဟာ။ ပြီးတော့ နင်တို့ ထင်သလို ငါ့ရည်းစားမဟုတ်ရ
ပါဘူး။ ငါ့ရည်းစားသာဆို ငါ ဒီလို နင်တို့ ကို ပြောပြပါ့မလား။ ဒိုင်လျှို ဖု
န်းဆက်လိုက်မှာ ပေါ့။ နည်းနည်းပါးပါးလေးလည်း စဉ်းစားကြပါဦး ပီ

ယနဲ့ ရွှေဆင်းရယ်။ ငယ်ငယ်လေးက တည်းက ပေါင်းလာတဲ့ ငါ့စိတ်ကို နင်တို့ မသိဘူးလား။ ငါက ရည်းစား ခိုးထားရမယ့်အရွယ်လား။ တကယ်ကို သူက ငါ့ရည်းစား မဟုတ်ရပါဘူး ဟယ်"

"နင်ကသာ မဟုတ်ဘူး ဖင်ပိတ်ငြင်းနေတာ။ တစ်ပတ်တစ်ခါ ရောက်လာတဲ့ ဒီစာတွေထဲက စကားတွေ က တကယ်ကြီးအတိုင်းပဲဟ။ ငါတို့ လည်း ဝေခွဲရခပ်ခက်ခက်ပဲ။ နင်ကလည်း မဟုတ်ပါဘူး ငြင်းတယ်။ ဟိုက လည်း နင် ရန်ကုန်ရောက်ရင် YKKOမှာ ပင်လယ်စာကြေး အိုးစားတယ်ဆိုတာ သိရုံတင်မကဘူး။ နင် ပြောပြ နေကျ ဟိုမှာ ပင်လယ်စာ ဘယ်လောက်ပဲ စားရစားရ ရန်ကုန်ရောက်လည်း ပင်လယ်စာ ကြေးအိုးပဲဆိုတဲ့ စကား ကိုပါ သူ သိနေတယ်လေ"

စိမ့်ပန်းက ခေါင်းရှုပ်စွာဖြင့် ဆံပင်တွေကို လက်ညှိုးဖြင့် ခွေလိမ်နေရင်း ထောက်ပြရသေးသည် ။

"ငါ ကြေးအိုးစားတိုင်း နင်တို့ နှစ်ယောက် ပါနေတာပဲလေ။ ဘယ်တုန်းကများ ငါတစ်ယောက် တည်း သွားစားဖူးလို့ လဲ။ ဒီလူက ဒီစကားတွေပါ သိနေတယ်ဆိုတော့ ထူးဆန်းတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါကလည်း အဲဒီစကားကို နင်တို့ ကိုပဲ ပြောတာဆိုတော့"

စိမ့်ပန်းက ဘာကိုရည်ရွယ်လိုက်တယ်ဆိုတာကို ဒက်ခနဲ တန်းသိလေတဲ့ မိန်းမနှစ်ယောက်က အကြောက်အကန် ငြင်းကာ

"ဟေ့ ဟေ့ ဘာမှ ငါတို့ ဘက် ပတ်မယမ်းနဲ့ ။ ငါတို့ က သူငယ်ချင်းကို သစ္စာမဖောက်ဘူးဟေ့။ ကျွိုင် လာမရစ်နဲ့ နော် အဘွားကြီး။ နင် ဘာပြောတာလဲ ငါသိတယ်။ နင့်ကျွိုင်က ငါတို့ ကျွိုင်လာမပတ်နဲ့ "

စိမ့်ပန်းက စိတ်ရှုပ်နေတဲ့ ကြားက တဟားဟားနှင့် သဘောကျစွာ ရယ်မိသွားတော့သည် ။ ပြီးတော့ ဘာမှန်းမသိတဲ့ ကိစ္စအတွက်လည်း

ထိုင်ပြီး စိတ်ရှုပ်မခံချင်တော့ပေ။

အဲဒီအတွက် အဲဒီပဟေဠိကို အဲဒီမှာ ပဲ ကိစ္စဖြတ်လိုက်တော့သည် ။

"ထားလိုက်စမ်းပါဟာ၊ ဒီကိစ္စကို ခေါင်းထဲထည့်မနေနဲ့ ။ သူက ငါ့
ရည်းစားလည်း မဟုတ်တဲ့ အတွက် ငါလည်း ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ သူ့ဘာ
သာ သူရူးလို့ ပို့တာ ပို့ပလေစေ။ ငါကတော့ don't care ပဲ။

***

သို့

ချစ်သူ

ကိုယ့်ကို အဆက်အသွယ် မလုပ်ဘဲ ဘာလို့ ပစ်ထားရတာလဲ။ ကိုယ်
ဘာများ အမှားလုပ်မိလို့ လဲ။ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် စိမ့်ပန်းရယ်။ ကို
ယ့်ကို တစ်ခုခု တုံ့ပြန်ပါ။ ဒီနေ့က စိမ့်ပန်းအမေရဲ့ ဘတ်ဒေးမှ လား။ စိမ့်
ပန်းပြောပြထားလို့ ကိုယ် မှတ်ထားတယ်နော်။ အန်တီကိုလည်း ကိုယ်
က Happy Birthdayပါလို့ ။ စိမ့်ပန်း ရယ် ကိုယ့်ကို အချိန် နည်းနည်း
လေးပေးပြီး ဖုန်းပြောခွင့်ပေးပါ ကွာ။ ကိုယ် တကယ်လွမ်းနေလို့ ပါ။

ချစ်တဲ့

ချမ်း။

စာဖတ်ပြီးသွားသည့် နောက်မှာ တော့ စိမ့်ပန်းသည် ဘာပြောရမှန်း မသိလောက်အောင်ကို အံ့ဩရလေ သည် ။ သူက ဒီနေ့ စိမ့်ပန်းမေမေ မွေးနေ့ကိုတောင် သိနေတယ်။ သူ ဘယ်သူလဲ။ ဘာကိစ္စ စိမ့်ပန်းဆီကို တစ်ပတ်တစ်ခါ စာတွေပို့ပေးနေရတာလဲ။

"စိမ့်ပန်း ဘာလဲတော့ မသိဘူးနော်။ သူ့ကြည့်ရတာ တကယ်ကြီးခံ စားပြီး ရေးထားတဲ့ ပုံပဲ၊ ပြီးတော့ အန်တီဘတ်ဒေးကအစ သူသိနေတာ တော့ အရမ်းထူးဆန်းလွန်းနေတယ်။ ဒါ နင်ပြောမှ သိမယ့်စကားတွေ ချည်းပဲနော်"

"အေးဟာ ငါလည်း ဘာပြောရမှန်းကို မသိတော့ဘူး။ အရမ်းကို ထူး ဆန်းနေတယ်။ သူက ဆိုက်ကို လား မသိဘူးနော်။ ငါ တော်တော် အာရုံ နောက် လာပြီဟာ"

"အင်းနော် သူက နင့်ဘဲ မဟုတ်တာ သေချာရင်တော့ စိတ္တဇ အချစ် ရူးပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ပီယရဲ့ ကောက်ချက်ချမှုအတွက် စိမ့်ပန်းဟာ ကျောထဲက စိမ့်ခနဲ တောင် ဖြစ်သွားရပေသည် ။ သူဟာ တကယ်ပဲ စိမ့်ပန်းမသိတဲ့ အစိမ်း သက်သက် ဖြစ်၏။ ဘာအဓိပ္ပာယ်၊ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဒီစာတွေ ပို့နေ သလဲ ဆိုတာကတော့ သူမှ ပဲ သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

***

ဝီရသည် စာတိုက်ပုံးထဲကို စာထည့်ပြီးနောက်မှာ တော့ ကျေနပ်ကြည့်နူးစွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူ့ရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ အရမ်းကို ရိုမန့်တစ်ဖြစ်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မှတ်ယူလေသည်။ သူ သိပ်ချစ်ရတဲ့ မရွှေစိမ့်ပန်း တစ်ယောက်တော့ ရေလည်ခေါင်းစားနေလောက်ပြီဖြစ်သည်။ ဒီလိုမျိုး တစ်ပတ်တစ်စောင် ပုံမှန်ပို့ခြင်းအားဖြင့် စိမ့်ပန်းတစ်ယောက်တည်း တော်တော်ခေါင်းစားနေမှာ ကို သိပေမယ့် သူဟာ ဗျူဟာတစ်မျိုးသုံး၍ စိမ့်ပန်း အနားကို ချဉ်းကပ်ချင်လို့ ဖြစ်ပေသည်။

"ဟိတ်ကောင်ကြီး စာထည့်ပြီးပြီလား"

"အေး ပြီးသွားပြီကွာ။ အင်း ဒီနေ့က ငါးစောင်မြောက်စာဆိုတော့ သူ့နှလုံးသားထဲမှာ နည်းနည်းတော့ ပဟေဠိ အဖြေညှိစရာလေးတွေ ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒီလိုပဲ တဖြည်းဖြည်းချင်းတော့ ငါ့ကို ခိုက်မှာ ပါ"

"ဟား ဟား ကိုယ်ထင် ခုတင်ရွှေနန်းပေါ့ကွာ။ ဝီရရာ မင်းကလေး တကယ့်ဂေါက်သီး။ ဟိုက မင်းကို လည်း သိနေတာ မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒါကို မင်း ဇာတ်လမ်း ဘယ်လိုဆက်မလဲ"

သူက တစ်ယောက်တစ်ပေါက်မေးနေကြတဲ့ ဘော်ဒါတွေရဲ့ အမေးစကားကို ပြန်မဖြေသေးဘဲ monsoon သို့ မောင်းချသွားကာ ဟိုရောက်မှ စားသောက်ဖွယ်ရာအစုံစုံ မှာ ကြားပြီးနောက်မှာ တော့ သူတို့ စကားဝိုင်းလေး ဟာ ချောင်းသာသူလေး စိမ့်ပန်းဆီသွေးအကြောင်းပဲ ဖြစ်၏။

"ဆက်စမ်းပါဦး သားကြီးရ။ မင်းက ဒီဇာတ်ကို ဘယ်လို ဆက်ရေးမယ် စိတ်ကူးသလဲ"

ဝီရသည် ဘီယာတစ်ခွက်သောက်လိုက်ပြီး အလူးချောင်းတစ်ဖတ်ကို တူဖြင့်ညှပ်၍ ဝါးစားလိုက်ပြီးမှ

"ဘယ်လိုဆက်လုပ်မလဲဆိုတော့ စာတစ်စောင် နှစ်စောင် ထပ်ပို့ လိုက်ဦးမယ်။ ပြီးသွားတော့မှ ငါ့ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို ပိတ်ကားထက်မှာ ဆက်ရှုစားတော့"

"ဟား လာပြီးလျှင်နေပြန်ပြီ။ ဟေ့ကောင် မင်း စိမ့်ပန်းဆီသွေးကို တွေ့ခွင့်ရတာ ငါ့ကျေးဇူးကြောင့် ဆိုတာ မမေ့နဲ့ ။ ငါသာ ဘတ်ဒေး အတွက် ချောင်းသာသွားဖို့ စပွန်ဆာမပေးဘူးဆို မင်း စိမ့်ပန်းဆီသွေးနဲ့ တွေ့ဖို့ အတွက် ဝေးစွာခြောက်ပါးပဲ"

ရောင်စင်က သူစပွန်ဆာပေးတာကို ထပြီး မဏ္ဍပ်တိုင်တက်ပြလိုက် လျှင် သူဟာ သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်မိသွားသည် ။ အဲဒါတော့ ခြွင်းချက် မရှိ ဟုတ်ပါသည် ။ ပြီးခဲ့တဲ့ မေလက ရောင်စင်ရဲ့ မွေးနေ့အတွက် ချောင်း သာမှာ သွားကဲကြရာ သူတို့ ရောက်တဲ့ အချိန်မှာ ဟိုတယ်တွေ က အခန်းပြည့်နေတာကြောင့် သူ့နှလုံးသားတစ်ခု လုံး လှုပ်ခတ်သွားစေ မည့် ရင်ခုန်သံလေးရဲ့ ဟိုတယ်မှာ တည်းဖြစ်သွားရာက ရင်ခုန်သံလေး ကို အဲဒီကစလို့ ရင်ခုန်ခဲ့တာဖြစ်သည် ။

ပြောရမယ်ဆို သူ့အဖြစ်က နည်းနည်းတော့ကြောင်တယ် ပြောရပါမည်။ သူက ရန်ကုန်သား ဖြစ်ပါ သည် ။ ရန်ကုန်ကနေ အပန်းဖြေခရီးထွက်လာတဲ့ တစ်ပတ်တာချောင်းသာ အစီအစဉ်မှာ သူမကို ဟတ်ထိသွားခဲ့ပေမယ့် ထိုသူမကတော့ သူဆိုတဲ့ ကောင် သူမအနားမှာ တဝဲလည်လည် ရှိနေခဲ့တယ်ဆိုတာတောင် သိမယ့်ပုံ မပေါ်ပါ။ သူက ဗျူဟာတစ်မျိုးဖြင့် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ စာတွေပို့ပေးနေသော်လည်း သေချာစွာ အာမခံနိုင် မည့် အချက်က သူဘယ်သူလဲ ဘယ်ကလဲဆိုတာ စိမ့်ပန်းတစ်

ယောက် လုံးဝသိမှာ မဟုတ်ပါ။

"မင်း ချောင်းသာတော့ ထပ်သွားဦးမှာ မှ လား"

"အာ ချစ်ကြီးကလည်း မေးစရာလားကွ။ ငါ့နှလုံးသားက ချောင်းသာမှာ ရှိတဲ့ ဟာ သွားရမှာ ပေါ့။ ငါက သူ့မျက်နှာလေးကို မြင်ချင်လှပြီကွ။ လောလောဆယ်တော့ ချောင်းသာလစ်လို့ မရသေးဘူး။ ဟိုကောင်သီဟက MBA ကိုကိုလုပ်ချင်တာနဲ့ ဩစီလစ်သွားတော့ ဒီမှာ အလုပ်တွေကို ငါပဲ ဦးစီးနေရတာကွ။ လောလော ဆယ်တော့ သွားလို့ မရသေးဘူး"

"အေးကွာ အဲဒီတော့ မင်း ဂွမ်းနေရတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သီဟ မင်းအတွက် try ပေးထားတာတွေ အများ ကြီးပါ။ စိမ့်ပန်းဆီရဲ့ data အားလုံးနီးပါး သူပဲ ချောင်းသာမှာ inquisitor (စုံစမ်းသူ) လုပ်ပေးတာပဲ။ မင်းက အဆင်သင့်ပါပဲကွာ။ ဟဲ ဟဲ ဒီကောင်ကြီးက မင်းဒုက္ခမခံချင်လို့ မြန်မြန် ဩစီလစ်တာဖြစ်မယ်"

သူတို့ က သီဟအကြောင်းကို ပြောနေရင်းကမှ သီဟကို သတိရနေတုန်း ရောင်စင်က ဝင်မေးလေသည် ။

"ဒါနဲ့ မေးရဦးမယ်။ သီဟ မင်းကို စုံစမ်းပေးတဲ့ ထဲမှာ စိမ့်ပန်းဆီသွေး ဟန်းဖုန်းနံပါတ်ပါတယ်မှ လား။ အဲဒါ ဘာလို့ ဖုန်းမဆက်တာလဲ"

"အာ ရိုးတယ်ကွာ။ ဖုန်းဆက်ပြီး အိတာတွေက လူတိုင်း လုပ်နေကြပါပြီကွာ။ တစ်ခါတလေမှာ ရှေး ရှေးတုန်းက စနစ်အတိုင်း စာရေးပြီး ရင်ခုန်အောင်လုပ်ရတယ်ကွ။ နောက်ပြီး ငါက သူ့ကို သူ့ဘဲပုံစံနဲ့ ကိုအကြောင်ရိုက်ပြီး ရေးထားတာလေကွာ။ ဘယ်လိုပဲ ရင်မခုန်ဘူး စိတ်မဝင်စားဘူး ပြောပြော သူ့စိတ်ထဲမှာ ငါ့စာ တွေက လုံးဝကို လွှမ်းမိုးထားထားမှာ "

"ဟင်း ပိုင်ပျံ့ကွာ။ တွက်ရေးကတော့ စက်သူဌေးပဲနော်။ တော်ကြာ မင်းပို့တဲ့ စာကို ဟိုက ဖတ် တောင်မကြည့်ဘဲ ယောက်ျားကောက်ယူ သွားမှ သားသား အသည်းကွဲတယ် မလုပ်နဲ့ နော်။ တစ်ရွာသူကိုများ သူ မို့ ရည်းစားလုပ်ချင်တယ်။ ငါတို့ ကတော့ ရန်ကုန် to ရန်ကုန်ပဲ။ ဒါမှ အ နေမဝေးဘဲ အချစ်တွေ ဆတက် ထမ်းပိုးတိုး ဟရီ။"

ဘီယာလေး နည်းနည်းဝင်တာနှင့် အပြင်းချထားသူလို အာကရိုက် လာသော ချစ်ကြီးကို သူက ပခုံး တစ်ချက် တွန့်ပြကာ

"ဟေ့ကောင် ခေတ်ကြီးကိုက ICT ခေတ်ကွ။ IT ခေတ်က long long ago မှာ ကျန်ခဲ့ပြီ။ Information communication Technology ခေတ်ထဲ မှာ ကမ္ဘာကြီးက ရွာကြီးထက်တောင် ကျဉ်းသွားပြီ။ ဖုန်းလည်း ဆက်လို့ မရ လူကြိုပါးလို့ မရတွေ မရှိတော့ပါဘူးကွာ။ ပြီးတော့ ငါဟိုမှာ စပိုင် လွှတ်ထားတယ်ကွ။ ငါ ရန်ကုန်ရောက်နေလည်း I can see her"

သူ့ရဲ့ အနိုင်မခံ ပြောစကားတွေကို ဘော်ဒါတွေက ဘီယာငုံနှုတ် ပိတ်ကာ ငြိမ်သွားကြတော့သည် ။ သူဟာ စိမ့်ပန်းဆိုတဲ့ ချစ်စရာ ပင်လယ်သူလေးအကြောင်း စဉ်းစားမိသွားတာနှင့် သူ့အာရုံတွေဟာ ပင် လယ်ရနဲ့ ချိုချိုလေးဆီ ရောက်သွားကာ ရင်ခုန်သံတွေက တဒိန်းဒိန်း မြ ည်နေပါသည် ။

***

(၂)

စိမ့်ပန်းသည် ဘယ်လိုလွမ်းရပါကြောင်း၊ သတိရပါကြောင်း ဋီကာဖွဲ့
ရေးပါသောစာကို ဖတ်ရပါသော အခါ ဘာမှ ကို ဝေဖန်ပြောချင်စိတ် မ
ရှိတော့ပါ။ တစ်ပတ်တစ်ခါ ရောက်ရောက် လာလေတဲ့ ဒီစာပိုင်ရှင်ဟာ
ဘယ်သူလဲဆိုတာ မသိပါ။ ဘာမှန်း ညာမှန်း မသိပါဘဲ ရောက်ရှိလာတဲ့
အဲဒီစာအတွက် ရေလည်ဓာတ်ပျက် ရပါသည်။ ။

"အစ်မလေး ဆရာဦးရွှေမောင်က လာခဲ့ပါဦးတဲ့ "

လင်းရန်က လာခေါ်လျှင် စိမ့်ပန်းက ခဏနေလာခဲ့မယ်လို့ လှမ်း
ပြောလိုက်ကာ လက်ထဲက စာကို ပီယဆီ အပ်ထားလိုက်ပြီးမှ လေးမော
င်ဆီ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ။ လေးမောင်က သူ့အခန်းထဲမှာ စောင့်နေ
တာ ဖြစ်တာကြောင့် စိမ့်ပန်းသည် ဘန်ကလိုတန်းဘက်က ဖြတ်
လျှောက်လာစဉ် အနောက်က ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် က စိမ့်ပန်းကို
လှမ်းခေါ်ကာ

"အစ်မလေး အစ်မလေး ရှာလိုက်ရတာဗျာ။ ဆရာဦးရွှေအောင်က
လာခဲ့ပါဦးတဲ့ "

ဟင် လေးအောင်ကလည်း ခေါ်ပြန်ပြီ။ ဘာလုပ်မလို့ ပါလိမ့်။ စိမ့်
ပန်းသည် ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ

"အေး အေး လာခဲ့မယ်နော်။ အခု လေးမောင်ဆီ ခဏသွားရဦးမလို့ ။

လာခဲ့မယ်လို့ ပြောလိုက်"

"ဟုတ် အစ်မ"

စိမ့်ပန်းက ပြောပြီးဆက်လျှောက်လာကာ လေးမောင်ဆီ ရောက်လျှင်တော့ လေးမောင်က ဆိုဖာပေါ်မှာ စီးကရက်ခဲ၍ မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်လျက်

"ထိုင် သမီး ထိုင်"

"ဟုတ် ဟို လေးမောင် သမီးကို ဘာခိုင်းစရာ ရှိလို့ လဲ"

"အင်း ခိုင်းစရာရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သမီးကို ပြောစရာရှိတာပါ"

လေးမောင်ရဲ့ intro က နည်းနည်းဆန်းနေတာကြောင့် စိမ့်ပန်းသည် စိတ်တော့ ဝင်စားသွား ပါသည် ။ လေးမောင်က ဘာပြောချင်လို့ ဒီလိုစကားပလ္လင်တွေ ခံနေရတာပါလိမ့်။ စိမ့်ပန်းက လေးမောင် ဆက်ပြောလာမည့် စကားတို့ ကို အာရုံစိုက် နားထောင်လိုက်ပါသည် ။

"ဒီလို သမီး၊ လေးမောင်လည်း အသက်ကြီးပြီ။ သမီးက လေးမောင်တို့ ရဲ့ အားထားရတဲ့ မျိုးဆက်လေ။ သမီးလည်း အရွယ်ရောက် လာပြီဆိုတော့ သမီးနောင်ရေးအတွက် စိတ်အေးရအောင် အိမ်ထောင်ပြုရမယ်"

"ဟင်"

စိမ့်ပန်းသည် လေးမောင်စကားကြောင့် ဟင်ခနဲတောင် ဖြစ်သွားရသည် ။ ဘာမှ လည်း မဆိုင်ဘူး။ စိမ့်ပန်းနောင်ရေး စိတ်အေးချင်တာနဲ့ပဲ စိမ့်ပန်းကို အိမ်ထောင်ပြုပေးစရာလား။ လက်မခံပါဘူး။ စိမ့်ပန်းက မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့လိုက်ကာ ခေါင်းကို တွင် တွင် ယမ်း၍

"ဟာ ဘာမှ မဆိုင်ပါဘူး လေးမောင်ရာ။ သမီးက ဘာလို့ အိမ်ထောင်ပြုရမှာလဲ။ မပြုပါဘူး"

"မငြင်းပါနဲ့ သမီးရယ်။ သမီးအတွက် သင့်တော်မယ့်လူကို လေးမောင် ရှာတွေ့ထားတယ်။ သမီးအမေ ကလည်း ဘာမှ မငြင်းဘူး"

"အာ မယူဘူး။ မေမေကတော့ လေးမောင်တို့ သဘောပဲဟာ။ ဘာ ပြောမှာ မို့လို့လဲ။ မလုပ်ပါနဲ့ လေးမောင်ရာ။ သမီး ယောက်ျားမယူချင် သေးဘူး"

စိမ့်ပန်းက အသေအကြေ ငြင်းနေလျှင် လေးမောင်က ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်ကာ စီးကရက်တစ်ဖွာ ထပ် ဖွာ၍

"သမီးရယ် ဘာလို့ များ ငြင်းနေရတာလဲ။ ကောင်လေးက ရည် ရည်မွန်မွန်ပါ။ လေးမောင်တို့ က သမီး အတွက် ကောင်းမယ်ထင်လို့ စီ စဉ်တာကို မငြင်းစမ်းပါနဲ့ "

စိမ့်ပန်းက ဘာမှ ဆက်မပြောချင်တော့တာနဲ့ ပဲ ဒီကိစ္စကို ဒီမှာ တင် ရပ်ကာ လေးမောင်ကို စကားစဖြတ် လိုက်လေတော့သည် ။

"တော်ပါပြီ လေးမောင်ရာ။ ဒီကိစ္စ နောက်မှ ဆက်ပြောတာပေါ့။ သ မီး သွားတော့မယ်"

"ဟဲ့ ညည်းက ဘယ်တုန်း ဒါ"

"လေးအောင်ကလည်း စိမ့်ပန်းကို လာခဲ့ဖို့ ခေါ်ထားသေးတယ်။ အဲ ဒါ သူ့ဆီသွားမလို့ "

လေးအောင် ဆိုတာနှင့် လေးမောင်က ဟင်းခနဲ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက် ကာ မျက်စောင်းကဲ့ကြည့်၍

"ဒီကောင်က ဘာကိစ္စရှိလို့ လဲ။ ရှုပ်ကိုရှုပ်တယ်။ ကဲ သွားသွား။ ဟေ့ ဒါပေမဲ့ ညည်း ငါပေးစားတဲ့ ယောက်ျားကို ယူရမယ် ကြားလား"

စိမ့်ပန်းက ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ ပခုံးတစ်ချက်တွန့်က လေးအောင်ဆီ ကို ထွက်လာခဲ့တော့သည် ။ စိမ့်ပန်း မှာ လည်း ဒီဦးလေးနှစ်ယောက် ကြား တော်တော်ခေါင်းစားရတာ ဖြစ်ပါသည် ။ မေမေ့ရဲ့ အစ်ကိုနှစ် ယောက်ဖြစ် သော လေးလေးဦးရွှေမောင်နှင့် ဦးရွှေအောင်ဟာ တစ် ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လုံးဝအကြောတည့်ကြတာ မဟုတ်ပါ။ ဖေဖေ ဆုံးသွားပြီးကတည်းက စိမ့်ပန်းနဲ့ မေမေဟာ လေးမောင်တို့ ရဲ့ စီမံခန့်ခွဲ မှုအောက်မှာ ပဲ အေး အေးလူလူ နေထိုင်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပေသည် ။ မတ ည့်ကြတဲ့ လေးမောင်နှင့် လေးအောင်ရဲ့ လက်အောက်မှာ နေရ တာဟာ ဟိုလိုတစ်မျိုး ဒီလိုတစ်မျိုးဖြင့် နေရတာ ဖြစ်၏။ အခုလည်း လေးအောင် ဆီရောက်ရင် ဘာတွေပွား ဦးမလည်း မသိပါ။ စိမ့်ပန်းက စိတ်ပျက် လက်ပျက်ပုံကြီးနှင့် လေးအောင်ဆီ ရောက်သွားလျှင် လေးအောင်က စိ မ့်ပန်းကို မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်ကာ

"ဘာဖြစ်လာတာလဲ သမီး၊ ညည်းကို ဟိုကောင် ဘာပြောလိုက်လို့ လဲ"

စိမ့်ပန်းက လေးအောင်ကို ပြန်ဖြေဖို့ အတွက် ဆိုဖာမှာ ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီး ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ လေးမောင်အကြောင်းကို ဖောက်သည် ချ လိုက်တော့သည် ။

"ဘာဖြစ်ရမလဲ လေးအောင်ရဲ့ ။ လေးမောင်လေ သမီးကို ယောက်ျား ပေးစားမလို့ တဲ့ ။ ကြည့်ပါဦး လေးအောင်ရယ်။ သမီးက က လေးပဲ ရှိသေးတာကို ဇွတ်စီစဉ်နေကြတယ်"

"ဘာ ဘာဖြစ်တယ်၊ ဒီကောင်က ယောက်ျားပေးစားမယ် ဟုတ်လား။

တောက် ဒီကောင်ကွာ အဲဒီတော့ သမီးက ဘာပြောလိုက်လဲ"

အဲ တော်ပါသေးရဲ့ ။ စိမ့်ပန်းဘက်က လေးအောင်တစ်မဲ ရှိနေပြီဆို တော့ အများကြီးခံသာသွားပြီဖြစ် သည် ။ လေးမောင် စိမ့်ပန်းကို ယောက်ျားပေးစားဖို့ ကိစ္စ ဇွတ်စီစဉ်လို့ မရတော့ပေ။ စိမ့်ပန်းသည် လေးအောင် အားကိုးဖြင့် စွာစိလန် ပြောပြလိုက်တော့သည်။ ။

"ဘာပြောရမှာ လဲ လေးအောင်ရဲ့ အပြတ်ကို ငြင်းပစ်တာပေါ့။ လေးမောင် စီစဉ်တာချည်းကို သမီး လက်မခံနိုင်ပါဘူး"

လေးအောင်က သဘောကျစွာဖြင့် တဟားဟား ရယ်မောကာ လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီးကာ စိမ့်ပန်း ဆီသို့ လျှောက်လာ၍ စိမ့်ပန်းပခုံးကို ဖွဖွပုတ်ကာ

"ဟုတ်တယ် သိပ်မှန်တယ်။ ဘာကိစ္စ ဘာအကြောင်းကြောင့် မှ ဟိုကောင်စကား နားထောင်စရာ မလို ဘူး။ သူပေးစားတဲ့ ယောက်ျားကိုလည်း ဘာမှ ယူစရာမလိုဘူး။ လေးအောင် ပေးစားတဲ့ ယောက်ျားပဲယူကြား လား"

"ဟုတ် အင်"

စိမ့်ပန်းက ယောင်ပြီး ဟုတ် ပြောပြီးတော့မှ လေးအောင်စီစဉ်ပေးတဲ့ ယောက်ျားကိုပဲ ယူဆိုတော့မှ စိမ့်ပန်းက မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် လေးအောင်ကို ပြူးကြည့်မိသွားကာ

"ဘာ ဘာကြီးလဲ လေးအောင်"

"ဒီလို သမီးရဲ့ ။ သမီးကို လေးအောင်က လေးအောင်သဘောကျတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ စီစဉ်ပေးမလို့ ။ ကောင်လေးက ချောတယ်၊ တော်တယ်၊ ရုပ်ကလည်း အမိုက်စားပဲ။ လေးအောင်က သမီးအတွက် သေချာ စဉ်း

စားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ထားတာ။ လေးအောင် စီစဉ်တာကိုပဲ လက်ခံနော်။ ဟိုကောင် ရွှေမောင်ပြောတာ နားမထောင်နဲ့ "

ဟား သေလိုက်ပါတော့ဟယ်။ ဒုက္ခပါပဲ။ လေးအောင်က ရှင်ကြီးထက် ဆိုးနေပါလား။ လေးမောင် စီစဉ်တာကို လက်မခံတဲ့ စိမ့်ပန်းက လေးအောင် စီစဉ်တာကိုလည်း လုံးဝလက်မခံနိုင်ပါ။

"ဟား ဒုက္ခပါပဲ။ လေးအောင် သမီးက ယောက်ျားမယူချင်ပါဘူးဆို ကွာ။ ဒုက္ခပါပဲ။ လေးအောင်ရယ် မလုပ်ပါနဲ့ ။ သမီး အေးဆေးနေချင်သေးတယ်"

"စိမ့်ပန်းလေးရယ် တွေ့ကြည့်လိုက်ပါဦး။ သူ့ကို သမီးလက်ခံမှာ ပါ။ ကိုယ့်တူမနဲ့ တောင် သဘောတူ တယ်ဆိုမှ တော့ ဒီကောင်လေးဟာ လေးအောင် လက်ခံနိုင်လို့ ပေါ့ကွာ။ လေးအောင် ဘယ်လောက် ချေးများ တယ်ဆိုတာ သမီးသိပါတယ်"

"မသိဘူး။ သမီးတော့ တကယ်စိတ်ညစ်တယ်။ လေးအောင်ပြောတာလည်း လက်မခံဘူး။ လေးမောင် ပြောတာလည်း လက်မခံဘူး။ မယူဘူးဆို မယူဘူးပဲ။ လေးအောင်နော် ဒီယောက်ျားပေးစားမယ့်ကိစ္စ ထပ်ပြောကြည့် သမီး ဒီကနေ အဝေးကြီးထွက်သွားလိုက်မယ် ဟွန်း"

စိမ့်ပန်းက အပြတ်ငြင်းကာ စိတ်တိုတိုဖြင့် ကမ်းခြေဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည် ။ သိပ်စိတ် စိတ်တာ တာပါပဲ။

ဒီတလောမှာ ဗေဒင်များ သွားမေးကြည့်လို့ ကတော့ စိမ့်ပန်းဆီသွေးတို့ သိပ်စန်းပွင့်နေတယ်လို့ များ ဟောလိုက်မယ်ဆိုတာ ကြုံပြီးတော့ တောင် သိနေပါသည် ။

***